

Till regeringen
Justitiedepartementet
Enheten för processrätt och domstolsfrågor
103 33 STOCKHOLM

**Departementspromemorian Patent- och marknadsdomstol
(Ds 2014:2), Ju 2014/129/DOM**

Svenska föreningen för immaterialrätt (SFIR) har getts tillfälle att yttra sig över rubricerade departementspromemoria och välkomnar den möjlighet som en remissomgång skapar för berörda och intresserade kretsar att lägga synpunkter på planerade lagreformer. Föreningen fokuserar i det följande – i enlighet med sin inriktning – på immaterial- och marknadsföringsrättsliga processer och ärenden.

Sammanfattningsvis ställer sig SFIR positiv till den föreslagna reformen. De kritiska synpunkter och förslag till förbättringar som lämnas i det följande syftar således till att föra den vidare behandlingen av förslaget framåt. Synpunkterna återspeglar medlemmarnas särskilda kompetens, inklusive olika slags praktiska erfarenheter från området.

Sammanfattning

- SFIR välkomnar förslaget att reformera domstolsprövningen på aktuella rättsområden genom att samla immaterialrättsliga och marknadsrättsliga (innefattande såväl mål om marknadsföring som konkurrensrättsliga mål) mål och ärenden i samma domstolar.
- SFIR ställer sig därmed positiv till en samlad prövning i en domstol med särskild kompetens (nedan den Nya Domstolen).
- SFIR välkomnar inte minst reformens inriktning på uppbyggnad och utveckling av domarkompetens och utökade möjligheter att gemensamt pröva mål som har samband med varandra.
- SFIR delar regeringens uppfattning att reformen bör medföra ökad effektivitet och ökad rätts-säkerhet; denna effekt har avgörande betydelse för såväl enskilda parter som immaterial- och marknadsrättens samhälleliga funktion.
- SFIR anser det angeläget att förslaget omarbetas i vissa delar, främst beträffande
 - o rättsens sammansättning i vissa mål och ärenden,
 - o rätten till ersättning för rättegångskostnader i ärenden och
 - o möjligheterna till kumulation av mål med grund i samma eller väsentligen samma sakförhållanden.

- SFIR anser att ytterligare åtgärder är önskvärda för att undvika ökade handläggningstider och kostnader i marknadsföringsmål, samt för att begränsa nuvarande handläggningstider och kostnader i patentmål.
- Enligt SFIR finns det därtill goda skäl att sammanföra överklaganden i ärenden om firmaregistrering med övriga mål om kännetecken i den nya domstolsorganisationen.
- Enligt SFIR är det vidare viktigt att det klargörs att den Nya Domstolens exklusiva behörighet omfattar prövning av immaterialrättsligt närliggande frågor som rättsupplåtelse och överlåtelse, bättre rätt till immateriella rätter och även, under förutsättning av att arbetsrättsliga frågor inte är av central betydelse i tvisten, mål om företagshemligheter.
- SFIR anser det vara angeläget att domstolsreformen genomförs utan dröjsmål och anser att de kompletterande utredningsinsatser som remissinstansernas påpekanden föranleder bör vara möjliga att vidta inom ramen för den fortsatta beredningen.

I Allmänt

SFIR delar promemorians bedömning att en enhetlig och koncentrerad domstolsprövning på de aktuella rättsområdena är nödvändig och tillstyrker förslaget att domstolsprövningen samlas i den Nya Domstolen i första och andra instans. SFIR ställer sig bakom de motiv som anförs i promemorian för en samlad domstolsprövning och anser att en sådan bör komma att gynna innovation, forskning och en progressiv marknadsutveckling.

Reformen framstår som angelägen. Föreningen har länge understrukt behovet av särskild kompetens hos domstolarna på de aktuella rättsområdena. Det är ett behov som skulle tillgodoses genom att flera närliggande måltyper handläggs i en samlad ordning och genom att de domare som handlägger målen under en längre tid får ägna sig åt sådana mål med prioritet.

En samling av de immaterialrättsliga och marknadsrättsliga målen skulle öka förutsättningarna för en långsiktigt säkrad och förhöjd kompetens, ökad snabbhet i domstolsförandet och ökad rättssäkerhet. För det allmänna möjliggör samlingen av immaterialrättsliga, marknadsrättsliga och konkurrensrättsliga mål och ärenden i en och samma domstol en snabbare och mer kostnadseffektiv handläggning. De synergieffekter till fördel för kvaliteten som kan uppnås gynnar tvistande parter. Dessutom innebär samlingen – rätt avgränsad – att flera parallella processer om samma sak inte behöver initieras vid olika domstolar.

II Den Nya Domstolens behörighet

En splittrad domstolsordning på förhållandevis små men komplexa områden som immaterialrätt och marknadsrätt gör det svårt att få till stånd en snabb och högkvalitativ prövning av mål och ärenden. SFIR tillstyrker därför promemorians förslag om att den Nya Domstolen ska ges exklusiv behörighet att pröva immaterialrättsliga och marknadsrättsliga tvister.

Organisatoriska förändringar krävs dessutom för att motverka verksamhetens sårbarhet; frekvensen av mål och ärenden är låg (totalt kring 400 inkomna mål) med en sjunkande trend. Mot den bakgrunden föreslås en överföring av PBR:s verksamhet till den Nya Domstolen. Det gäller alla de mål som idag handläggs i PBR utom mål rörande namn och utgivningsbevis (avsnitt 5.3.3 i promemorian). SFIR delar uppfattningen att den allmänna förvaltningsrätten förefaller lämpad för detta slags tillståndsgivning och klagomål och att dessa mål därför inte ska överföras till den Nya Domstolen.

Enligt SFIR:s uppfattning saknas en måltyp för att den samlade prövningen av immaterialrättsliga mål i den Nya Domstolen ska bli komplett, nämligen mål avseende registrering av firma. Ytterligare en måltyp som SFIR finner vara lämplig att låta omfattas av den Nya Domstolens behörighet är mål om företagshemligheter (jfr avsnitt 5.3.5 s. 185 f.). Tvister om företagshemligheter befinner sig i skärningspunkten mellan flera olika rättsområden – konkurrensrätten, immaterialrätten och arbetsrätten. Ibland är den arbetsrättsliga anknytningen stark, men minst lika ofta finns en upphovsrättslig och/eller en patenträttslig dominans. I de senare fallen borde målen om företagshemligheter således naturligen hamna i den Nya Domstolen – på samma sätt som när de idag bedöms inom ramen för den allmänna domstolsordningen och inte i den arbetsrättsliga ordningen.

Överklagande av ärenden om registrering av firma (avsnitt 5.3.2)

Firmamål är en immaterialrättslig måltyp med – som det påpekas i promemorian – ett nära och särskilt samband med varumärkesmål (jfr s. 172 i promemorian). Mot den bakgrunden ansåg inte SFIR att uttalandena om ”den associationsrättsliga kopplingen i firmaregistreringsmålen” framstod som särskilt övertygande argument för att särbehandla sådana mål i förslaget till ny varumärkeslag och ändringar i firmalagen (jfr prop. 2009/10:225 s. 350). I promemorian används de tidigare förarbetsuttalandena igen (s. 170) som motiv för att firmaregistreringsmålen inte bör omfattas av reformen och den Nya Domstolens exklusiva behörighet (s. 173):

”Det bedöms inte aktuellt att i detta sammanhang överväga en ändrad prövningsordning för de associationsrättsliga målen. Om prövningsordningen avseende firmaregistrering förändras finns det därmed en risk för parallella processer i olika domstolsslåg rörande en juridisk persons registrering.”

Uttalandet ger uttryck för en uppfattning som SFIR inte delar. Vid registreringsförfarandet är det inte ovanligt att en varumärkessökande får en firma anförd emot sin registreringsansökan. I intrångsmål står firma och varumärke mot varandra genom det korsvisa skyddet; ett skydd som bara blir meningsfullt om en firmas särskiljningsförmåga och ett varumärkes bedöms på samma sätt. För en samordnad överprövning av firmaregistreringsmålen talar dessutom de faktiska, verkliga förhållandena.

Promemorians slutsats tycks bygga på generella antaganden om firmaregistreringsmålen allmänna art, utan närmare utredning om de autentiska målen. SFIR har med Bolagsverkets hjälp kunnat ta del av de slutliga avslagsbeslut som verket meddelat under perioden 2008–2013 och som rört frågor om firmaregistrering.¹ Det kan noteras att inget av de beslut som gått igenom haft någon som helst associationsrättslig anknytning utan de har enbart avsett frågor om firmornas registrerbarhet utifrån firmalagens bestämmelser om bland annat särskiljningsförmåga. En sammanställning av besluten och de behandlade frågorna bifogas remissyttrandet (*Bilaga 1*).²

Sammanfattningsvis finns det goda skäl för uppfattningen att domstolsprövningen av firmors registrerbarhet bör omfattas av den Nya Domstolens exklusivitet och ske i samma ordning och i samma instanser som föreslås gälla för varumärken. Nu föreslagen ordning framstår som opraktisk och är inte heller sakligt motiverad.

Mål om företagshemligheter (avsnitt 5.3.6)

Idag sker en uppdelning mellan Arbetsdomstolen och allmän domstol i tvister om företagshemligheter och i immaterialrättsliga tvister som utgör arbetstvister; se exempelvis AD nr A 28/11 respektive nr A 63/11, som rörde en intrångsundersökning på upphovsrättslig respektive företagshemlig grund i ett överklagande från tingsrätt till Arbetsdomstolen. När promemorian (s. 185) gör bedömningen att mål om företagshemligheter inte bör samlas med de immaterialrättsliga, marknadsföringsrättsliga och konkurrensrättsliga målen och ärendena och inte omfattas av den Nya Domstolens exklusiva behörighet är skälet i huvudsak att mål med arbetsrättslig koppling ska prövas i Arbetsdomstolen. Med hänsyn till den ordning som redan idag gäller ter sig argumentet inte helt övertygande.

SFIR kan inte finna att de skäl som anförs i promemorian hindrar att mål beträffande företagshemligheter omfattas av den Nya Domstolens exklusiva jurisdiktion. Mål som anhängiggörs vid den Nya Domstolen kommer då inte att omfattas av 1 kap. 2 § punkt 1 i lagen om rättegång i arbetstvister. Mål mellan arbetsgivare och arbetstagare som prövas enligt de immaterialrättsliga lagarna kommer i andra instans att prövas av den Nya Domstolen (jfr NJA 1987 s. 885). Om promemorians lagförslag antas, så förblir dagens princip gällande. Den innebär att immaterialrättsliga mål mellan arbetsgivare och arbetstagare, exempelvis mål beträffande upphovsrätt eller mönsterrätt till arbetsresultat eller mål beträffande arbetsgivarens rätt till uppfinningar, naturligt omfattas av den Nya Domstolens exklusiva behörighet.

¹ Detta inkluderar Bolagsverkets avslagsbeslut i registreringsärenden som inte överklagats av sökanden respektive beslut i firmaregistreringsärenden som överklagats till allmän förvaltningsdomstol.

² SFIR kan även fästa uppmärksamheten att den finska Marknadsdomstolen, som från den 1 september 2013 även prövar mål och ärenden avseende industriella rättigheter och upphovsrätt, inkluderar beslut där registrering av firmanamn avslagits av den finska Patent- och registerstyrelsen. Se finska regeringens proposition till riksdagen, RP 124/2012 rd s. 22–24, tillgänglig på: www.finlex.fi/sv/esitykset/he/2012/20120124.pdf.

De skäl som i promemorian anförs emot en sådan ordning tycks i varje fall inte hindra att tvister enligt de immaterialrättsliga lagarna mellan arbetsgivare och arbetstagare prövas av den Nya Domstolen. I förarbetena till lagen om rättegång i arbetstvister har det vidare inte ansetts finnas skäl att behandla mål som ska handläggas vid viss tingsrätt annorlunda än andra specialmål, bara därför att parterna står i ett anställningsförhållande till varandra (prop. 1974:77 s. 101). Till det just sagda kommer att tvister beträffande företagshemligheter ofta rymmer mer eller mindre komplexa frågor rörande säkerhetsåtgärder och förbudsfrågor, som lämpligtvis handläggs av en domstol med särskild kompetens beträffande sådana processuella frågor.

Sammanfattningsvis talar enligt SFIR släktskapet mellan tvister om företagshemligheter och immaterialrättsliga mål starkt för att även mål om företagshemligheter samlas i den Nya Domstolen, i varje fall sådana som har immaterialrätter som huvudsakligt föremål. Då undviks också de olägenheter som särskilt parallella processer på dessa områden skulle innebära.

Kumulation av mål (avsnitt 11.2)

”Immaterialrättsliga” tvister gäller som bekant inte alltid enbart rent immaterialrättsligt avgränsade frågor, utan kan innefatta andra element och beröra flera andra rättsområden. Ett av de förslag som lämnas i promemorian är ökade möjligheter till kumulation för de mål som samlas i den Nya Domstolen (s. 288 ff.). Goda skäl för att samla de olika måltyperna är bland annat att domstolsprövningen ska bli mer lättöverskådlig för parterna. En ytterligare målsättning är att undvika att samma eller närliggande frågor riskerar att prövas i olika domstolar, beroende av hur en part för sin talan (s. 167 och s. 182). Den Nya Domstolens behörighet föreslås bli inskriven i berörda lagar genom hänvisningen till att den föreslagna ”Patent- och marknadsdomstolen är rätt domstol i mål enligt denna lag ...”. Kumulationsmöjligheten finns särskilt reglerad i 3 kap. 5 § i den föreslagna lagen om patent- och marknadsdomstol.

SFIR vill understryka det inte alls ovanliga behovet av att i större utsträckning än i dag kunna kumulera mål i den Nya Domstolen med mål där andra domstolar är behöriga (jfr s. 290). Som just framkommit är exempelvis immaterialrättsliga alster inte sällan del i tvister om företagshemligheter; talan kan vara grundad på dels lagen om skydd för företagshemligheter, dels upphovsrättslagen (enligt 2 § URL eller skyddet för sammanställningar enligt 49 § URL; se från praxis RH 2002:11, Göteborgs tingsrätts dom i mål nr T 15952-11, överklagad och Jönköpings tingsrätts dom i mål nr T 3676-12, överklagad).

För sådana fall förefaller en strikt tolkning av den i promemorian föreslagna behörigheten för den Nya Domstolen innebära en negativ nyordning. Till skillnad mot idag skulle en sådan talan som stödjer sig på både upphovsrättslagen och lagen om skydd för företagshemligheter inte kunna handläggas gemensamt i samma domstol. Om sådana mål inte får kumuleras i

den Nya Domstolen, så måste talan väckas vid två domstolar. Sådana olägenheter bör undvikas.

Liknande problem tycks vidare uppkomma när den rättsliga grunden, utöver ett påstående om intrång i en ensamrätt, även omfattar ett påstående om brott mot ett licensavtal. Enligt 6 kap. 4 § varumärkeslagen innebär en licenstagares överträdelse av vissa varumärkesrättsliga licensavtal inte bara ett avtalsbrott utan även varumärkesintrång (se t.ex. NJA 1997 s 109 och prop. 1992/93:48 s. 92). Svaranden kan i sin tur genstämningvis göra gällande att ensamrätten ifråga ska ogiltigförklaras (se t.ex. Stockholms tingsrätts dom i mål nr T 11444-09 och i mål nr T 7248-11). I immaterialrättsliga tvistemål kan även tänkas situationer där käranden väcker en förbudstalan och talan om skadestånd, varvid svaranden gör gällande en kvittningsskylld motfordran. Ett sådant kvittningssyrkande får emellertid inte tas upp av en domstol som – enligt bestämmelsen om exklusiva fora – inte får ta upp en tvist angående den fordran som åberopats till kvittning (10 kap. 17 § tredje stycket RB jmfvt med 10 kap. 17 § första stycket RB).

Sammanfattningsvis väcker förslaget för närvarande frågor om vad som ska gälla beträffande kumulation av mål som omfattas av den föreslagna lagen med andra mål som avser samma sakomständigheter. Parallella domstolsprocesser kan i sådana situationer väcka svårösta frågor beträffande rättskraft och *lis pendens*. SFIR:s förordar därför att den viktiga möjligheten till kumulation ytterligare övervägs och att föreslagna bestämmelser omformuleras. SFIR delar inte promemorians bedömning att det inte skulle finnas något behov för parter att kunna kumulera mål i större utsträckning än vad som följer av 14 kap. 7 a § RB (s. 290); bland annat står det inte klart att reglerna i 14 kap. 7 § respektive 7 a § RB erbjuder en möjlighet till kumulation om det saknas särskilda kumulationsregler i den föreslagna lagstiftningen (jfr SOU 2001:68 s. 151 samt NJA 2002 s. 643). Bestämmelsen i 3 kap. 5 § i den föreslagna lagen om patent- och marknadsdomstolar borde därför vidgas till att möjliggöra kumulation av mål med ”blandade” grunder. Eftersom det sannolikt inte går att i lagtext klart formulera en exakt avgränsning, är det desto viktigare att öppna för en flexibilitet som tillåter ändamålsenlig kumulation utan Högsta domstolens inblandning. En förebild kunde exempelvis vara Miljöprocessutredningens förslag att Mark- och Miljödomesten skulle ges möjlighet att förena ett mål som inletts vid den Nya Domstolen med andra mål med ett sådant samband att det var naturligt och ändamålsenligt att handlägga dem gemensamt (se SOU 2009:10 s. 473 f. och 528 respektive prop. 2009/10:215 s. 145 f.).³

³ Det kan noteras att den finska Marknadsdomstolen är behörig att handlägga även andra tvistemål som har anknytning till de mål som hör till den exklusiva behörigheten om käranden samtidigt väcker flera käromål och käromålen stöder sig på väsentligen samma grund, se 1 kap. 5 § lag (100/2013) om rättegång i marknadsdomstolen. I de finska lagförarbetena anges att ett sådant förfarande var ändamålsenligt med hänsyn till parterna, eftersom immaterialrättsliga tvistemål ofta är förknippade med avtalsrättsliga inslag. Se finska regeringens proposition till riksdagen, RP 124/2012 rd s. 23 tillgänglig på: www.finlex.fi/sv/esitykset/he/2012/20120124.pdf.

III Patent- och marknadsdomstol (kapitel 6)

En lösning inom det allmänna domstolssystemet

När promemorian som organisatorisk form valt det allmänna domstolssystemet faller det sig naturligt att den Nya Domstolen ska förläggas till Stockholms tingsrätt och Svea hovrätt. SFIR välkomnar promemorians syn på de immaterialrättsliga och marknadsrättsliga målen som "prioriterad målgrupp" (avsnitt 6.1– 6.2 och 6.4 – 6.5). SFIR accepterar därmed även argumenten för att Högsta domstolen blir prejudikatsinstans i vissa fall (avsnitt 6.6 särskilt s. 205 f.).

Beträffande instansordningen har SFIR tidigare uttalat sig till förmån för en så kort instanskedja som möjligt. Det är bra för rättssäkerheten, och samhällsekonomi samt gynnar tvistande parter att rättsläget klarläggs så snabbt som möjligt. Det gäller både marknadsprocesser och immaterialrättsprocesser, bland de senare inte minst patentprocesser. Mot den bakgrunden stöder föreningen de överväganden som presenterats för att förkorta instanskedjan med ett fullföljdsförbud till Högsta Domstolen med ventil för vissa ärenden. Även med denna åtgärd blir instanskedjan förlängd jämfört med nuvarande system, varför ytterligare åtgärder behövs för att motverka detta. Vidare behöver möjligheterna tas tillvara för att begränsa handläggningstider och kostnader i marknadsförings- och patentmål genom att begränsa instanskedjan.

Det bör i sammanhanget beaktas att prejudikatsbildningen på dessa områden i ökande grad underkastas EU-domstolens tolkningar. Det gäller alla de rättigheter som i promemorian föreslagits omfattas av den Nya Domstolens exklusiva jurisdiktion, inklusive patenträtt i EU-harmoniserade delar. På patentområdet har inte heller vare sig Högsta domstolen eller Högsta förvaltningsdomstolen hittills sett behov av särskilt många vägledande domar efter tillkomsten av 1967 års lag.

Sammanfattningsvis vill SFIR understryka det generella behovet av korta hanteringstider av såväl mål som ärenden inom ramen för en effektiv rättsprocess i ett nytt domstolssystem, och föreningen skulle välkomna ytterligare åtgärder i en sådan riktning.

Domstolarnas namn (avsnitt 6.3)

SFIR delar promemorians uppfattning att de särskilda domstolarna bör ha egna namn samt att ambitionen vid val av namn bör vara att namnen är korta och koncisa samt att de väl speglar de verksamhetsområden som de särskilda domstolarna ska omfatta. Det är dessutom önskvärt med namn som är lätta att ta till sig och därmed har god "penetrationsförmåga". Utifrån sådana ambitioner anser SFIR emellertid att de föreslagna namnen är alltför långa och även att de riskerar skapa missvisande och alltför snäva associationer till patenträtten. Eftersom den domstol som idag bär namnet Marknadsdomstolen skulle upphöra att finnas vid genomförande av den föreslagna reformen, framstår den risk för sammanbland-

ning som promemorian anför som skäl emot att välja detta namn på den nya domstolen i första instans vara av övergående natur och inte heller skapa några praktiska olägenheter.

Sammanfattningsvis anser SFIR att namnen Marknadsdomstolen och Marknadsöverdomstolen tillgodoser önskemålen om enkelhet och adekvat verksamhetsbeskrivning och förordar därför dessa namn.

En prioriterad målgrupp (avsnitt 6.5)

Det ligger i sakens natur att domarna i en domstol med exklusiv behörighet på det immaterialrättsliga och marknadsrättsliga området måste uppfylla högt ställda krav på kompetens. I praktiken förutsätter ordningen att domstolen kan ägna sig åt de speciella mål den är skapad för att pröva, att domarna rekryteras i särskild ordning och att domarna och övrig personal ges tillfälle att bygga upp och vidmakthålla sin kompetens genom kontinuerligt arbete med den aktuella typen av mål och ärenden (jfr s. 199 f. samt även s. 271 ff.).

Immaterialrättsliga och marknadsrättsliga mål och ärenden aktualiserar ofta frågor som rör bland annat allmän civilrätt. Domare som arbetar med dessa måltyper kan därför upprätthålla en hög kompetens även inom allmän förmögenhetsrätt. Om den Nya Domstolen ges behörighet att genom kumulation pröva även tvistemål som har samband med immaterialrättsliga och marknadsrättsliga mål, så skapas också samtidigt förutsättningar för domarna att upprätthålla en generell kompetens. Även på andra sätt kan domstolen säkerställa att domarna besitter kompetens på olika rättsområden.

IV Rättegångsbalken och ärendelagen

SFIR ställer sig bakom promemorians utgångspunkter att målen i den Nya Domstolen ska styras av rättegångsbalken och ärendelagen om inte annat föreskrivs. Det innebär att vid handläggning av ärenden som inleds i domstol genom ansökan tillämpas ärendelagens bestämmelser (se avsnitt 8.2.1 i promemorian). Däremot visar sig tillämpningen av ärendelagen vid invändningsärenden resultera i vissa snedvridningar beträffande kostnadsfördelningen, som behöver rättas till (se nedan).

Överklagade invändningsärenden – rättegångskostnader

Enligt promemorian ska ärendelagen tillämpas i invändningsärenden när PRV:s beslut överklagas till den Nya Domstolen. Då blir konsekvensen att tappande part i överklagade invändningsärenden blir skyldig att ersätta motpartens rättegångskostnader (s. 220 och s. 334). Enligt nuvarande ordning står vardera parten sina egna kostnader i PBR.

Promemorian berör inte vilka konsekvenser risken av att drabbas av ett ansvar för motpartens kostnader kan få på invändningsärenden. Det är uppenbart att den ordning som föreslås skulle innebära en inte obetydlig nackdel för rättshavaren. Om PRV avslår en invändning,

så kan invändaren i stället för att överklaga beslutet avvakta för att i ett senare skede välja att väcka ogiltighetstalan; när och om det passar bestämmer invändaren. Patenthavaren har inte samma valfrihet om invändningen bifalls. För att upprätthålla sin ensamrätt tvingas patenthavaren in i ett förfarande med ett potentiellt ansvar för invändarens rättegångskostnader. Förslaget skulle således skapa en obalans mellan parterna, som enligt SFIR måste ifrågasättas.

Den föreslagna ordningen riskerar därtill att motverka några av de grundläggande syften som invändningsinstitutet vilar på. Invändningar ska komplettera den granskning som *ex officio* utförs av PRV genom att invändaren lyfter fram material som registreringsmyndigheten inte känt till (jfr SOU 1983:35 s. 186). Beträffande patent fyller förfarandet en viktig funktion genom att en invändare som verkar i den berörda tekniksektorn – jämförd med granskaren – ofta har en långt bättre kännedom om de tekniska lösningar som kommit att offentliggöras på marknaden. För andra registrerade rätter spelar invändningsförfarandet en mer underordnad roll. Men de observerade problemen är i grunden desamma.

Eftersom invändningsförfarandet ytterst syftar till att tillgodose det allmänna intresset av att oriktigt beviljade ensamrätter inte ska stå kvar i registren som skenbara hinder mot den fria konkurrensen, är det viktigt att tredje man även fortsättningsvis på ett enkelt och billigt sätt ska kunna angripa en oriktig registrering. Det kan antas att en ordning där invändaren riskerar att bli skyldig att ersätta motpartens rättegångskostnader får en önskad avhållande effekt. En sådan, oönskad utveckling med fler – möjligen orättmätigt beviljade - ensamrätter kvar i registret riskerar teoretiskt att förstärkas om – i enlighet med vad som föreslås i promemorian (s. 226) – den nuvarande möjligheten att *ex officio* pröva registreringshållbarhet då invändaren inte fullföljer sin invändning tas bort. Det kan tilläggas att den ordning med potentiellt kostnadsansvar vid överprövning av invändningsärenden som föreslås i promemorian även påtagligt skulle avvika från vad som gäller vid EPO.⁴

Sammanfattningsvis bör enligt SFIR kostnadsansvaret vid invändningsärenden inte förändras, och i varje fall inte utformas på ett sätt som skulle motverka institutets syfte.

V Sammansättningsregler (kapitel 9)

I avsnitt 9.4 framförs de behov som finns av särskilda sammansättningsregler i dels patent- och växtförädlarrättsliga mål och ärenden, dels marknads- och konkurrensrättsliga mål och ärenden. Sådana överväganden redovisas vidare även i samband med diskussionerna om kumulation av mål, exempelvis ett marknadsföringsmål och ett varumärkesmål. Med de nu gällande begränsningarna i möjligheterna till överprövning (för alla måltyper utom mark-

⁴ Också i EPO är huvudregeln att parterna i invändningsförfarande står sina egna kostnader (art. 104 EPC). Vidare har invändningsavdelningen då invändaren återkallat sin invändning möjlighet att pröva den återtagna invändningen (Föreskrifterna för genomförande, R. 84(2)). Boards of Appeal får även upphäva oriktigt beviljade patent i de fall då invändaren – i egenskap av svarande i besvärskammaren – återkallar sin invändning (Case Law of the Boards of Appeal of the European Patent Office, 7th Ed. s. 845 f.).

nadsföringsrättsliga mål och vissa brottmål) ställs stora krav på kompetensen hos domstolar i första instans. Utformningen av reglerna för rättsens sammansättning vid prövningen av olika måltyper är av avgörande betydelse för domstolens kompetens. En hög juridisk kompetens hos en allmän domstol i första instans kännetecknas av att rätten har tre lagfarna ledamöter (se 1 kap. 3 a § första stycket RB) och en hög saklig kompetens av att rätten har två sakkunniga experter (jfr s. 272).

Sammanfattningsvis vill SFIR understryka att kraven på juridisk och saklig kompetens i den Nya Domstolen måste ställas högt. Respekten och tilltron till den Nya Domstolen blir helt avgörande för dess förmåga att svara mot önskemål om ökad effektivitet i alla avseenden. I vissa avseenden innebär promemorians förslag till särskilda sammansättningsregler en försvagning i förhållande till det som gäller idag. Så borde det inte vara i den Nya Domstolen. Hur en sådan sammansättning bäst ter sig i praktiken diskuteras därför i det följande med avseende på dels de marknadsrättsliga målen och ärendena, dels de patenträttsliga ärenden som rör patentansökningar.

Nya Domstolens sammansättning i marknadsrättsliga mål och ärenden

Som anges i promemorian har Marknadsdomstolen en sådan stark sammansättning som är nödvändig i marknadsrättsliga mål som inte sällan avgörs genom förfarande i en enda instans. Den starka sammansättningen uppnås genom att rätten består av både lagfarna domare och ekonomiska experter (s. 239). Domstolen är domför med fyra ledamöter (se 9 § MDL) men kan också bestå av sju ledamöter (se 3 och 4 §§ MDL). Förslaget i promemorian (avsnitt 9.4.2 s. 251) innebär därför en försvagning av rättsens sammansättning och därmed dess kompetens. I första instans föreslås rätten enligt huvudregeln vara beslutsför med en lagfaren domare och en ekonomisk expert. Bara om det finns särskilda skäl med hänsyn till ärendets beskaffenhet ska rätten ska bestå av tre ledamöter, varav minst en ska vara lagfaren.

Både med hänsyn till den föreslagna begränsningen i möjligheterna att överklaga beslut och det önskvärda i att mål tillförlitligt avgörs i en instans ska underinstansen i den Nya Domstolen ha det huvudsakliga ansvaret för rättskipningen. Då måste rätten enligt SFIR också ha en sammansättning som är så stark att dess juridiska och sakliga kompetens inte kan ifrågasättas. En rimlig utgångspunkt vore därför att rätten enligt huvudregeln vid prövningen i sak av marknadsrättsliga mål och ärenden i underinstans ska bestå av minst tre lagfarna domare och två ekonomiska experter. Om det inte är sakligt motiverat att ekonomiska experter ingår i rätten, bör rätten bestå av tre lagfarna domare.

SFIR har däremot inget att invända mot kompletteringsregeln av innebörd att rätten utgörs av en lagfaren domare eller en lagfaren domare och en ekonomisk expert (s. 239 f.) när huvudförhandling hålls i förenklad form eller när målet är av enkel beskaffenhet (jfr 1 kap. 3 a § andra och tredje styckena RB och 8 kap. 8 § tredje stycket KL). Även vid handläggning av frå-

gor rörande beredning m.m. av ett mål eller ärende bör rätten bestå av en lagfaren domare eller av en lagfaren domare och en ekonomisk expert (jfr 8 kap. 10 § tredje stycket KL).

Frågan om rättens sammansättning i andra instans löser sig relativt enkelt. Rätten i andra instans bör bestå av fler lagfarna domare än i första instans, och har ekonomiska experter ingått i underinstansens sammansättning, bör rätten i andra instans ha motsvarande antal ekonomiska experter. Det innebär att rätten i andra instans enligt huvudregeln bör bestå av fyra lagfarna domare och två/tre ekonomiska experter (jfr 67 § patentlagen). Har ekonomiska experter inte ingått i underinstansen, bör rätten i andra instans bestå av enbart fyra lagfarna domare.

Har målet avgjorts efter huvudförhandling i förenklad form eller har målet ansetts vara av enkel beskaffenhet, bör rätten i andra instans bestå av tre lagfarna domare eller tre lagfarna domare och två ekonomiska experter. Vid handläggning av frågor rörande beredning m.m. av ett mål eller ärende, bör rätten i andra instans bestå av en lagfaren domare eller av en lagfaren domare och en ekonomisk expert.

Nya Domstolens sammansättning i patenträttsliga ärenden

I promemorian understryks betydelsen av teknisk sakkunskap i de patenträttsliga målen. Tekniker med patenträttslig erfarenhet spelar en betydande roll för bedömning av uppfinningshöjd, tolkning och formulering av patentkrav samt som tolkar av tekniska omständigheter för lagfarna ledamöter (s. 242). Trots sådana uttalanden föreslår promemorian att rätten vid handläggningen av patentärenden i den Nya Domstolen som huvudregel ska bestå av endast en lagfaren domare och en ledamot med teknisk sakkunskap (s. 251).

En mycket utförlig prövning av patenterbarheten i PRV kunde visserligen öka sannolikheten för att ett beviljat patent kommer att stå sig senare; även i invändningsärenden är en kvalificerad prövning i PRV av stor vikt. Trots handläggarnas tekniska kompetens är prövningen i PRV av nödvändighet rutinartad. Något annat vore inte heller möjligt, eftersom handläggningen har karaktären av masshantering där en hög avverkningstakt är betydelsefull. En mer ingående prövning av överklaganden sker idag i PBR och kommer enligt promemorian att ske i PMD. Till följd av ärendenas tekniska komplexitet är det därför av betydelse att säkerställa god patentteknisk kompetens vid behandlingen av patentärenden i den Nya Domstolen.

Enligt nuvarande ordning i patentärenden är PBR enligt huvudregeln domför med tre ledamöter, varav minst två av ledamöterna ska vara tekniskt kunniga och en ledamot vara lagfaren, om inte rätten finner att medverkan av en lagfaren ledamot är obehövlig. Som jämförelse kan nämnas att EPO:s Examining Division prövar patentansökningar med tre tekniska ledamöter (artikel 18 EPC) och att i EPO:s besvärskamrar deltar såväl lagfarna som tekniska ledamöter. Som huvudregel består besvärskammaren i mål rörande beviljande eller avslag på patentansökan av två tekniska och en lagfaren ledamot (artikel 21(3)a EPC), men även en

sammansättning där tre tekniska och två lagfarna ledamöter deltar förekommer (artikel 21(3)(b) EPC).

SFIR anser att den Nya Domstolen i patentansökningsärenden bör bestå av (minst) tre ledamöter, varav minst två tekniska ledamöter och en lagfaren ledamot; det är den ordning som idag gäller vid prövning av patentärenden i PBR. Nu föreslås visserligen att utökad sammansättning ska vara möjlig om det finns särskilda skäl med hänsyn till ärendets beskaffenhet; antingen kan tänkas att ytterligare en ledamot ska kunna ingå i rätten (jfr SOU 2001:33 s. 113), eller att rätten ska bestå av tre tekniska och två lagfarna ledamöter i likhet med vad som gäller enligt den utökade sammansättningsregeln som tillämpas i EPO:s besvärskamrar. SFIR anser emellertid att den omvända regeln vore lämpligare, bland annat för att understryka behovet av expertis. Tremannasitsen som huvudregel kunde sedan både minskas till en ledamot och utvidgas till fem när det befinns lämpligt.

Som nämnts i föregående avsnitt styrs överdomstolens sammansättning i sin tur av det antal ledamöter som deltagit vid underinstansens prövning, enligt principen om att fler lagfarna domare bör ingå i rätten i den högre instansen än i den lägre (s. 258). I konsekvens med SFIR:s uppfattning att rätten i underinstansen som huvudregel bör bestå av tre ledamöter, föreslår föreningen således att rätten i överinstansen består av fyra ledamöter varav minst två ska vara tekniska ledamöter.

Till sist kan påpekas att SFIR ansluter sig till promemorians slutsats och uppfattning att det även fortsättningsvis bör överlämnas åt domstolen att avgöra om det är tekniska ledamöter som är anställda vid domstolen eller externa tekniska ledamöter som ska ingå i rätten (s. 274). Däremot och i enlighet med det som just understrukits om kompetensnivån förefaller promemorians bedömning av det antal tekniska ledamöter som ska vara anställda i domstolen att vara alltför lågt ("i vart fall fyra"). En resursstark sammansättning kan bara säkras med fler anställda tekniska ledamöter än så vid den Nya Domstolen.

VI Översyn av reformen efter fem år

Avslutningsvis vill föreningen föreslå att en översyn av reformen slås fast. Mot bakgrund av omfattningen och betydelsen av den föreslagna reformen för det immaterialrättsliga och marknadsrättsliga systemet är det enligt SFIR viktigt att infriandet av målsättningarna följs upp konkret och utvärderas. Föreningen ser det därför som ändamålsenligt att det i propositionen till lagstiftningen anges att en översyn ska göras efter fem år. Enligt SFIR är en sådan period sannolikt lämplig; tre år ter sig alltför kort för att några slutsatser ska kunna dras. Det är också viktigt att det vid utvärderingen finns erfarenheter från samtliga instanser, och från samtliga typer av mål och ärenden.

Detta remissvar har tagits fram av en arbetsgrupp inom SFIR. Det huvudsakliga innehållet i remissyttrandet har presenterats vid ett öppet medlemsmöte, och den slutliga versionen har diskuterats i arbetsgruppen och kommunicerats med styrelsen. Det expedieras av SFIR:s sekreterare, advokat Erik Sandgren.

Stockholm den 25 april 2014

Marianne Levin
Professor, jur. dr, dr. *h.c.*
Ordförande SFIR

Beslut i administrativa ärenden rörande firmaregistrering (Bolagsverket) 2008 – 2013¹

År	Bolagsverkets beslut (Dnr)	Saken	Överklagat	Dom (förvaltn domstol)	Utgång (vid överklagande)
2008					
1	Bolagsverkets beslut 2008-02-11, Dnr 363434/07	Registrering av firma för aktiebolag (10 § första stycket punkt 6 och 8 firmalagen). Den sökta firman Psykiatri Lege Artis Dr Jonas Hammar AB för verksamhet avseende ”läkarpraktik inom psykiatri, utredningar, diagnostik, läkemedelsbehandling, samtalsterapi (KBT) intygsskrivning personalledning ävensom idka därmed förenlig verksamhet” har nekats registrering. Firman har ansetts förväxlingsbar (känneteckens- och verksamhetslikhet) med den registrerade firman <u>Lege Artis AB</u> och EG-varumärkena <u>LEGE ARTIS</u> och <u>lege artis</u> .	Nej	–	–
2	Bolagsverkets beslut 2008-04-01, Dnr 351932/07 <i>Bolagsverkets beslut fastställt av länsrätt</i>	Registrering av firma för kommanditbolag (10 § första stycket punkt 6 firmalagen). Ansökan om registrering av firman Norrvakt Security Bevakning KB (och likartade namnförslag) avseende ”detektiv- och bevakningsverksamhet, säkerhetstjänst” har nekats. De sökta firmorna ansågs förväxlingsbara (firma- och branschlikhet) med motanförd firma <u>Nord Vakt HB</u> för verksamhet avseende kollektiva arbetsuppgifter i bevakningsbranschen.	Ja	Länsrätten i Västernorrlands läns dom 2009-07-06, mål nr 1189-08.	Avslag
3	Bolagsverkets beslut 2008-12-22, Dnr 435230/08 <i>Bolagsverkets beslut fastställt av länsrätt</i>	Registrering av firma för aktiebolag (9 § firmalagen). Ansökan om registrering av firman SafariLodges.com eller Safari.mobi AB för verksamhet bestående bl.a. i att ”tillhandahålla bokningstjänster inom safariindustrin i södra Afrika” har nekats. De sökta firmorna ansågs inte uppfylla kravet på särskiljningsförmåga.	Ja (KamR och RegR beviljade inte prövnings-tillstånd)	Länsrätten i Västernorrlands läns dom 2010-01-26, mål nr 614-09 (grupp 4)	Avslag

¹ De 23 stycken beslut som återges i sammanställningen har tillhandahållits efter förfrågan från Bolagsverket och avser slutliga avslagsbeslut i registreringsärenden avseende firma avgjorda mellan 2008-01-01 – 2013-12-31.

2009					
4	Bolagsverkets beslut 2009-02-12, Dnr 18218/09	Registrering av sökt bifirma (9 § <i>firmalagen</i>). Ansökan om registrering av bifirman Navy Events för den del av verksamheten som avsåg att ”arrangera <i>Events med motortorpedbåtar och andra militärfartyg</i> ” har nekats. Firman ansågs inte uppfylla kravet på särskiljningsförmåga.	Nej	–	–
5	Bolagsverkets beslut 2009-03-23, Dnr 523155/08	Registrering av sökt bifirma (10 § <i>första stycket punkten 4 firmalagen</i>). Ansökan om registrering av bifirman Certa Scandinavia för den del av verksamheten ” <i>hänförlig till import och försäljning av produkter för organisering av dagliga medicinintag</i> ” har nekats. Den sökta firman ansågs vara ägnad att uppfattas som annans släktnamn(motanfört släktnamn <u>Certa</u>).	Nej	–	–

6	Bolagsverkets beslut 2009-06-05, Dnr 211996/09	Registrering av firma för aktiebolag (10 § första stycket punkt 6 firmalagen).	Nej	–	–
<p>Ansökan om registrering av firman Svensk Försäkringsjuridik AB för verksamheten ”att inom områdena försäkringsrätt och skadeståndsrätt erbjuda juridiska tjänster avseende utredning, rådgivning, utbildning och information, förhandlingar och rättegångsuppdrag samt därmed förenlig verksamhet” har nekats. Den sökta firman ansågs förväxlingsbar (känneteckens- och verksamhetslikhet) med motanförd firma <u>Försäkringsjuridik i Sverige Aktiebolag</u> med verksamhetsföremålet att bedriva juridisk verksamhet inklusive handläggning av person- och sakskador, samt handel med värdepapper och därmed förenlig verksamhet.</p>					
7	Bolagsverkets beslut 2009-12-10, Dnr 426954/09	Registrering av firma för handelsbolag (10 § första stycket punkt 1 firmalagen).	Nej	–	–
<p>Ansökan om registrering av firmorna SVARTKLUBBEN Handelsbolag alternativt STOCKHOLMS SVARTKLUBB Handelsbolag för verksamheten <i>Restaurangverksamhet och Musikalisk verksamhet</i> har nekats. De sökta företagsnamnen ansågs strida mot goda seder och allmän ordning.</p>					
2010					

8	Bolagsverkets beslut 2010-01-08, Dnr 388497/09	Registrering av firma enligt ABL (10 § första stycket <i>punkt 6 firmalagen</i>)	Ja	Förvaltningsrätten i Härnösands dom 2011- 03-23, mål nr 1843-10	Avslag
	<i>Bolagsverkets beslut fastställt av kammarrätt</i>	Sökanden ansökte om registrering av firmorna Nexus Oncology AB och Nexus Oncology Sweden AB .		Kammarrätten i Sundsvalls dom 2011-11- 10, mål nr 950-11	
		<i>Bolagsverket</i> nekade registrering med hänsyn till förväxlingsbarhet med de motanförda gemenskapsvarumärkena NEXUS (ord och figur) samt den registrerade firman NEXUS EXECUTIVE HEALTH (firma- och branschlighet).			
		<i>Förvaltningsrätten</i> bedömde inte att firmalikheter förelåg och biföll överklagandet. Bolagsverket justerade därefter sin talan till att enbart anföra den registrerade firman som hinder mot sökta registreringen.			
		<i>Kammarrätten</i> bedömde, till skillnad från förvaltningsrätten, att relativt stor firmalikheter mellan de sökta firmorna och den motanförda firman förelåg. Med hänsyn till detta och de likartade verksamhetsområdena ansåg kammarrätten att de sökta firmorna var förväxlingsbara med den motanförda firman och nekade registrering.			
9	Bolagsverkets beslut 2010-01-29, Dnr 563089/09	Registrering av sökt firma (10 § första stycket <i>punkt 6</i> <i>firmalagen</i>).	Ja	Förvaltningsrätten i Härnösands beslut 2010- 08-20, mål nr 2165-10 E	Mål avskrivet efter återkallat överklagande
	<i>Bolagsverkets beslut överklagat av sökanden men därefter återkallat.</i>	Ansökan om registrering av firman TRANSCRIPT Kommanditbolag för verksamheten <i>Översättning och tolkning, Konsultverksamhet avseende företagsorganisation</i> nekades av Bolagsverket. Firman ansågs förväxlingsbar med firman TRANSCRIPT, RAYMOND W. LIPTON avseende översättningsarbete (känneteckens- och verksamhetslikhet).			

10	Bolagsverkets beslut 2010-02-03, Dnr 463526/09	Registrering av sökt bifirma (9 § och 10 § första stycket punkt 3 firmalagen). Ansökan om registrering av bifirman Bolagsbyrån ”avseende den del av verksamheten som avser företagsöverlåtelser” har nekats. Den sökta bifirman ansågs vilseleda allmänheten och vara förväxlingsbar med den för Bolagsverket inarbetade benämningen Bolagsbyrån.	Nej	–	–
11	Bolagsverkets beslut 2010-02-19, Dnr 439689/09	Registrering av sökt bifirma (9 § firmalagen). Ansökan om registrering av bifirman Aktiebolagstjänst för den del av verksamheten som avsåg ”administrativ och ekonomisk rådgivning, utbildning och konsultverksamhet inom företagsekonomi, juridik, företagsutvärdering, bolagsbildningar, varumärken och mönster” har nekats. Den sökta bifirman ansågs sakna särskiljningsförmåga.	Nej	–	–
12	Bolagsverkets beslut 2010-03-16, Dnr 51923/10	Registrering av sökta bifirmor (10 § första stycket punkt 3 och 6 firmalagen). Ansökan om registrering av sökta bifirmor Sparbanken Dalby, Sparbanken Eslöv, Sparbanken Hörby (och ytterligare 14 ortsnamn) har nekats. De sökta bifirmorna ansågs förväxlingsbara med de tre motanförda varumärkena SPARBANKEN i vissa utföranden samt ansågs vilseledande för allmänheten.	Nej	–	–
13	Bolagsverkets beslut 2010-03-26, Dnr 126852/10 <i>Bolagsverkets beslut fastställt av förvaltningsrätt</i>	Registrering av sökt firma för kommanditbolag (9 § firmalagen). Ansökan om registrering av firman Register Juridik & Data Kommanditbolag har nekats. Firman ansågs sakna särskiljningsförmåga.	Ja (KamR beviljade inte prövnings-tillstånd)	Förvaltningsrätten i Härnösands dom 2011-04-18, mål nr 2466-10	Avslag

14	Bolagsverkets beslut 2010-07-08, Dnr 326736/10 <i>Bolagsverkets beslut fastställt av kammarrätt</i>	Registrering av sökt bifirma (10 § <i>firmalagen</i>). Ansökan om registrering av sökt bifirma Televerket Global med verksamhet avseende <i>jourtelefonverksamhet, jourhavande medmänniska och prisjämförelser på teletjänster</i> nekades, bifirman ansågs vara ägnad att vilseleda allmänheten och förväxlingsbar dels med kännetecknet <u>Televerket</u> (ansågs åtnjuta skydd som inarbetat näringskännetecken), dels med nationella varumärkesansökan FRIA TELEVERKET.	Ja	Förvaltningsrätten i Härnösands dom 2012-02-17, mål nr 3821-10 Kammarrätten i Sundsvalls dom 2013-04-24, mål nr 670-12	Avslag
15	Bolagsverkets beslut 2010-08-13, Dnr 270120710 <i>Bolagsverkets beslut fastställt av förvaltningsrätt</i>	Registrering av enskild näringsidkare enligt handelsregisterlagen (10 § <i>firmalagen</i>). Sökanden ansökte om registrering av firman AdMiN (Rechtsanwalt) . Förväxling ansågs föreligga med motanförd firma <u>AdMiN (Rechtsanwalt) AB</u> som gått i konkurs. Då något medgivande från den motanförla firman inte lämnats från konkursboet (konkursförvaltaren) ansågs hinder mot registrering föreligga.	Ja	Förvaltningsrätten i Härnösands dom 2011-11-07, mål nr 4333-10	Avslag
16	Bolagsverkets beslut 2010-09-28, Dnr 383058/10	Registrering av sökt firma och bifirma (10 § <i>första stycket punkt 6 firmalagen</i>). Ansökan om registrering av firman Salus Alpha Financial Services (Europe) Ltd Liechtenstein Filial och bifirma Salus Alpha Financial Services Nordic har nekats. Sökt firma och bifirma ansågs förväxlingsbara (känneteckens- och verksamhetslikhet) med motanförla nationella varumärkesregistreringar <u>SALUS FINANS & FÖRSÄKRING</u> i visst utförande samt <u>SALUS</u> .	Nej	–	–
17	Bolagsverkets beslut 2010-12-17, Dnr 381606-10 <i>Bolagsverkets beslut fastställt av förvaltningsrätt</i>	Registrering av firma för aktiebolag (10 § <i>firmalagen</i>). Ansökan om registrering av firman Net1 Sverige AB med verksamhet att <i>bolaget ska, direkt eller indirekt, tillhandahålla nättjänster för bredband och telekommunikation i enlighet med de mobiltelefonlicenser som beviljas från tid till annan och innehas av bolaget samt äga</i>	Ja	Förvaltningsrätten i Härnösands dom 2012-01-19, mål nr 579-11	Avslag

		<i>och förvalta aktier och värdepapper</i> har nekats med hänsyn till det motanförda gemenskapsvarumärket <u>netone</u> , registrerat för bl.a. telekommunikation. Bransch- och fimalikhet ansågs föreligga.			
2011					
18	Bolagsverkets beslut 2011-05-26, Dnr 1979/11	Registrering av sökt bifirma (9 § <i>firmalagen</i>) Ansökan om registrering av bifirman Lagerbolagsjour avseende <i>den del av verksamheten som bedrivs efter kontorstid</i> har nekats med hänsyn till att firman ansågs sakna erforderlig särskiljningsförmåga.	Nej	–	–
2012					
19	Bolagsverkets beslut 2012-03-16, Dnr 175712/11	Registrering av firma enligt ABL (9 § <i>firmalagen</i>) Den sökta firman Metallvärden AB (publ) för verksamhet ” <i>att bedriva återvinning, handel, förädling, och försäljning av metallbaserade råvaror, äga och förvalta fast egendom samt därmed förenlig verksamhet</i> ” har nekats registrering. Firman ansågs sakna erforderlig särskiljningsförmåga	Nej	–	–
20	Bolagsverkets beslut 2012-07-12, Dnr 17821/12	Registrering av firma för aktiebolag (10 § <i>firmalagen</i>). Ansökan om registrering av det sökta företagsnamnet Sun Pharmaceutical Sweden AB för verksamheten <i>att bedriva import, export, marknadsföring, försäljning och distribution med farmaceutiska produkter, läkemedel och därmed förenlig verksamhet, Aktivitet eller aktiviteter nämnda i denna paragraf kommer att utföras av företaget, både direkt och indirekt samt även genom dess gemensambet och deltagande med andra företag med liknande verksamheter</i> har nekats registrering. Det sökta firmanamnet ansågs förväxlingsbart (känneteckens- och branschlikhet) med det motanförda gemenskapsvarumärket <u>sun pharma your world of health</u> (i figur) med skydd för bl.a. farmaceutiska preparat (klass 5).	Nej	–	–
21	Bolagsverkets beslut 2012-08-10, Dnr 175642/12	Registrering av sökt bifirma (10 § <i>firmalagen</i>).	Nej	–	–

		<p>Ansökan om registrering av den sökta bifirman Sensony för den del av verksamheten som avser <i>utveckling, marknadsföring och försäljning av webbaserade dokumenthanteringstjänster till flygindustrin jämte därmed förenlig verksamhet</i> har nekats. Den sökta firman har ansetts förväxlingsbar (verksamhets- och känneteckenslikhet) med de motanförda varumärkena SONY (nationella och gemenskapsvarumärken).</p>			
2013					
22	<p>Bolagsverkets beslut 2013-06-11, Dnr 48953/13</p> <p><i>Bolagsverkets beslut fastställt av förvaltningsrätt</i></p>	<p>Registrering av firma för aktiebolag (10 § <i>firmalagen</i>)</p> <p>Ansökan om registrering av de sökta firmorna Chronos AB, Chronos Sweden AB och Chronos Development AB med verksamhet att ”<i>bolaget skall, direkt eller indirekt tillhandahålla tjänster och produkter inom employer branding samt bedriva därmed förenlig verksamhet</i>” har nekats då hinder ansågs föreligga på grund av det motanförda gemenskapsvarumärket <u>Chronos</u> med skydd för bland annat marknadsföring, marknadsstudier och marknadsanalyser (klass 35). Förväxlingsrisk (känneteckens- och verksamhetslikhet) ansågs föreligga.</p>	Ja	<p>Förvaltningsrätten i Härnösands dom 2013-11-18, mål nr 2107-13 E</p>	Avslag

23	Bolagsverkets beslut 2013-11-28, Dnr 153983/13	Registrering av firma för aktiebolag (10 § firmalagen)	Ja	Förvaltningsrätten i Härnösands dom 2014- 03-12, mål nr 4192-13	Bifall till överklagandet
	<i>Bolagsverkets beslut ändrat av förvaltningsrätt</i>	<p>Beslutet avsåg ansökan om registrering av firman Scandinavian Nexus Telecom Consulting AB med verksamhetsföremålet att ”<i>Bolaget ska utföra planeringshjälp för telemedicinsk utrustning. Utrustning avsedd för övervakning av postoperativa eller kroniskt sjuka patienter som vårdas i hemmet. Patienter är från regionsjukvården. Denna verksamhet ska inte förväxlas med sjuk- och hälsovård utan är att se som hantering av medicinteknisk utrustning som ägs av vårdgivaren.</i></p> <p><i>Bolagsverket</i> ansåg att firman var förväxlingsbar (känneteckens- och verksamhetslikhet) med det motanförda varumärket NEXUS (i visst utförande) samt gemenskapsvarumärket NEXUS PROPERTY SOLUTIONS (i visst utförande) och nekades registrering.</p> <p>Till skillnad från <i>Bolagsverket</i> ansåg inte <i>Förvaltningsrätten</i> att det förelåg känneteckenslikhet mellan det sökta firmanamnet och varumärket NEXUS. Det sökta firmanamnet kunde därmed registreras.</p>			